

ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว
โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดสระบุรี

The Effects of Using a Guidance Activities Packae based on the Behavioral theory
To Reduce Aggressive Behavior of Lower Secondary Students to come from
Single-parentfamily of The Secondary School Students in Saraburi

พรทิพ เลขยันต์^{*1} นิธิพัฒน์ เมฆขจร² และ จิระสุข สุขสวัสดิ์³

Pornthip Lakeyan^{*1} Nitipat Mekkhachorn² and Jirasuk Suksawat³

^{*1}Graduate Student of Master Degree Program in Educational Administration,
Faculty Education Sukhothai Thammathirat Open University

²⁻³Associate Professor Faculty Education Sukhothai Thammathirat Open University

*ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: Thiplake111@gmail.com

Received: June,28 2024

Revised: July,29 2024

Accepted: August,28 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิด พฤติกรรมนิยม และ 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยมและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดสระบุรี ปีการศึกษา 2564 ที่มีคะแนนจากแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป และสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 45 คน จากนั้นสุ่มอย่างง่ายแบ่งเป็น กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม 2) กิจกรรมแนะแนวปกติ และ 3) แบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .82 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบวิลคอกชัน และการทดสอบแมนวิทนีย์ ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ภายหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม มีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงกว่าของกลุ่มควบคุมที่ร่วมกิจกรรมแนะแนวปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: พฤติกรรมก้าวร้าว, ชุดกิจกรรมแนะแนว, พฤติกรรมนิยม, ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว, มัธยมศึกษา

Abstract

The objectives of this research were (1) to compare aggressive behavior levels of the experimental group students from single-parent family before and after using a guidance activities package based on behavioral theory; and (2) to compare the aggressive behavior level of the experimental group students from single-parent family, who used the guidance activities package based on behavioral theory, with the counterpart behavior level of the control group students who partook in normal guidance activities. The research sample came from 45 lower secondary level students who were from a single-parent family and studying in a secondary school in Saraburi province during the 2021 academic year. Their aggressive behavior scores were in the 75th percentile and higher and they were willing to participate in the experiment. Then, they were randomly assigned into an experimental group and a control group each of which consisting of 10 students. The employed research tools were (1) a guidance activities package based on behavioral theory; (2) a set of normal guidance activities; and (3) a scale to assess aggressive behavior, with reliability coefficient of .82. Research data were analyzed using the mean, standard deviation, Wilcoxon test, and Mann-Whitney U test. Research results showed that (1) after using the guidance activities package based on behavioral theory, the experimental group students' aggressive behavior level decreased significantly at the .05 level of statistical significance; and (2) the aggressive behavior level of the experimental group students, who used the guidance activities package based on behavioral theory, decreased significantly than the counterpart behavior level of the control group students who partook in normal guidance activities at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Aggressive behavior, Guidance activities package, Behavioral theory, Single-parent family, Secondary education

บทนำ

สภาพของสังคมไทยในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โลกของเด็กในยุคปัจจุบันเป็นโลกแห่งการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ฐานะทางสังคม เด็กบางคนขาดความรักความเข้าใจในครอบครัว ทำให้เด็กรู้สึกโดดเดี่ยว อ้างว้าง เก็บกด โกรธง่าย วิตกกังวลสูง หุนหันพลันแล่นและก้าวร้าว หลายคนต้องออกจากโรงเรียนเพราะมีปัญหาทางอารมณ์ และมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง เด็กบางคนเครียดในเรื่องเรียน เรียนไม่ดี และไม่มีความสุข (จตุพร เฟื่องชัย, 2534)

ความก้าวร้าว ตามความหมายของ พิศมัย พงศาธิรัตน์ (2540) กล่าวว่า พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง การแสดงออกทางด้านคำพูด เสียง การกระทำต่อตนเอง บุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ที่เป็นผลมาจากความโกรธ ความคับข้องใจ หรือการปกปิดความกลัว ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย (physical aggression) เป็นพฤติกรรมก้าวร้าวที่แสดงออกมาโดยใช้อวัยวะทางกาย เช่น แขน ขา ฟัน หรือใช้อวัยวะทางกายร่วมกับอาวุธ เช่น มีด ปืน โดยมีเจตนาทำให้ผู้อื่นได้รับความเจ็บปวด 2) พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา (verbal aggression) เป็นการตอบสนองต่อสิ่งที่มากระตุ้น โดยใช้ถ้อยคำทำให้ผู้อื่นได้รับความเจ็บปวด เช่น การหลบหน้า แสดงท่าทางรังเกียจ ไม่ยอมเข้ากลุ่ม การพูดตรง ๆ การบังคับ เป็นต้น ทุกวันนี้เด็กๆ ได้เห็นความรุนแรงมากมาย ไม่ว่าจะเป็นสงครามที่เกิดขึ้นในส่วใดส่วหนึ่งของโลก ใบนี หรืออาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากความเกลียดชัง ความรุนแรงในครอบครัว การยกพวกตีกัน และปัญหาความรุนแรงอื่น ๆ จนเสมือนเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน เด็ก ๆ เห็นภาพความรุนแรงและการต่อสู้กันนับพันชั่วโมงผ่านโทรทัศน์และภาพยนตร์ เด็กบางคนอาจประสบเจอกับความมั่งร้ายทุกวัน อาจเป็นระหว่างพี่น้องที่บ้าน เพื่อนที่โรงเรียน และคนแปลกหน้าที่เจอบนทางเท้า บนรถหรือละแวกบ้าน เด็ก ๆ ยังอาจเห็นหรือได้ยินพ่อกับแม่ทะเลาะกันเอง ทะเลาะกับเจ้านาย หรือทะเลาะกับเพื่อนบ้าน การอาศัยอยู่ในบ้านที่มีบรรยากาศของความเกลียดชัง ทำให้เด็ก ๆ รู้สึกไม่มั่นคง บางคนทำตัวแข็งกร้าวที่พร้อมจะตอบโต้กับทุกปัญหาหรือแม้แต่หาเรื่องคนอื่นก่อน

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่าแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหา ตลอดจนการส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์อย่างหนึ่งก็คือการใช้กิจกรรมแนะแนว โดยกิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมผู้เรียนให้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น พึ่งตนเอง มีทักษะในการเลือกแนวทางการศึกษา การงานอาชีพ มีชีวิตและสังคม มีสุขภาพจิตที่ดี มีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ที่ได้ระบุว่า “กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อมสามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมายวางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม” ดังนั้นหากบุคคลเหล่านี้ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสมโดยใช้กระบวนการแนะแนว ก็น่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหานี้ได้ และส่งผลดีต่อผู้เกี่ยวข้อง

ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่พบเป็นประจำ คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมักมีปัญหามากกว่าระดับชั้นอื่น ๆ โดยเฉพาะด้านพฤติกรรมก้าวร้าว เช่น การชกต่อย การทะเลาะวิวาท การพูดจาหยาบคาย การพูดไม่มีหางเสียง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เหล่านี้ สมควรได้รับการพัฒนาให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อไป โดยวิธีที่จะพัฒนาและแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนตามแนวคิดนักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม ที่มีความเชื่อว่าพฤติกรรมของเด็กเป็นผลมาจากการที่เขาได้รับการเสริมแรง ซึ่ง ปรีชา วิหคโต (2551) ได้กล่าวถึงเงื่อนไขการเสริมแรง (Reinforce) ว่า เป็นพฤติกรรมใดที่ทำแล้วได้รับผลจากการกระทำหนึ่งแล้ว จากนั้นพฤติกรรมนั้นมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งหรือเกิดขึ้นด้วยความถี่ที่สูงขึ้น สอดคล้องกับเจียรนัย ทรงชัยกุล (2533) ที่กล่าวถึงเทคนิคที่ใช้ในการให้คำปรึกษาแบบ

พฤติกรรมนิยมว่ามีหลายวิธี แต่เทคนิคสำคัญที่นิยมใช้มี 4 รูปแบบ คือ 1) เทคนิคการเสริมแรง 2) เทคนิคการฝึกพฤติกรรมกล้าแสดงออก 3) เทคนิคการเรียนรู้จากตัวแบบ และ 4) เทคนิคการจัดความรู้สึกหวาดวิตกกังวลอย่างเป็นระบบ ครอบครัวยุคใหม่ หมายถึง ครอบครัวที่บิดาหรือมารดาได้ยุติชีวิตการอยู่ร่วมกัน เนื่องมาจากการเสียชีวิต ละทิ้ง แยกทาง โดยที่บิดา มารดา หรือญาติเป็นฝ่ายดูแลนักเรียนแต่เพียงผู้เดียว จากการที่ผู้ปกครองที่เป็นครอบครัวเดี่ยว ต้องเลี้ยงดูนักเรียนแต่เพียงลำพังและต้องเผชิญกับอคติจากคนในสังคมบางกลุ่มที่มีความเชื่อว่า การเกิดการหย่าร้างเนื่องจากการประพฤติดันไม่ดี ทั้งการตอบคำถามของบุคคลรอบข้างถึงสาเหตุของการแยกทางหรือการเสียชีวิตของคู่สมรส ทำให้ครอบครัวเดี่ยวมีแนวโน้มต่อการเกิดภาวะซึมเศร้า เจ็บป่วยทางจิตใจ และเกิดความเครียด ส่งผลกับการเลี้ยงดูเด็กดังที่ซาลินี สุริยนเปล่งแสง (2547) ได้กล่าวว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว คือ เด็กที่ต้องเผชิญสถานการณ์ปัญหาครอบครัวแตกแยกอาจมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติได้ง่าย เช่น บางรายอาจมีพฤติกรรมก้าวร้าว คือ ไม่เคารพและต่อต้าน

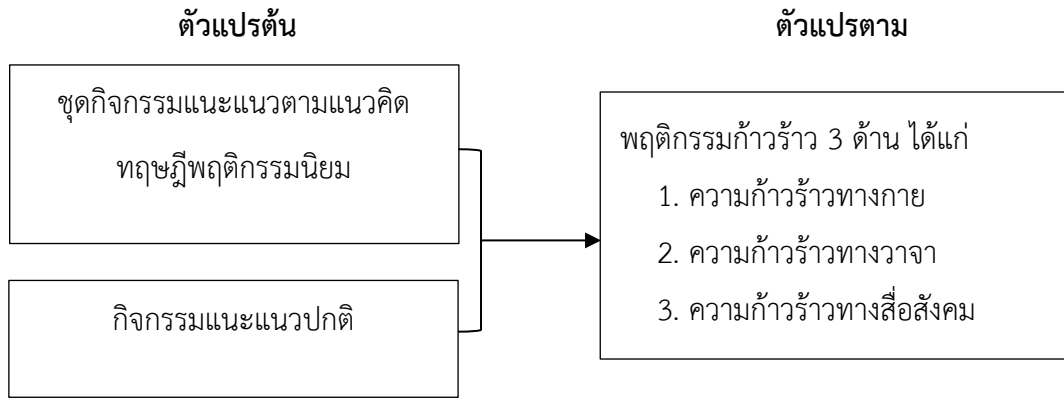
จากที่กล่าวมาและจากการที่ผู้วิจัยเป็นครูที่ปรึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และเป็นครูแนะแนว เมื่อนักเรียนมีปัญหาครูที่ปรึกษาจะส่งไปหาฝ่ายปกครอง และส่วนใหญ่ฝ่ายปกครองจะส่งมาปรับทัศนคติกับฝ่ายงานแนะแนว ปัญหาที่พบบั้กับนักเรียนทุกปี คือ นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมก้าวร้าว การทะเลาะวิวาท ชกต่อย ทำร้ายร่างกาย หรือแกล้งลับหลัง พูดด้วยน้ำเสียงแข็งกระด้าง พูดห้วน ไม่มีหางเสียง พูดจาหยาบค้าย ทำท่ายก้นบนโลกออนไลน์ และจากการเชิญผู้ปกครองมาพบส่วนใหญ่ผู้ปกครองเป็นครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว ส่งผลให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์สมควรได้รับการพัฒนาแก้ไขให้ดีขึ้นเป็นพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ต่อไป ดังที่ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้กล่าวในยุทธศาสตร์ที่ 1 : การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีเป้าหมายให้คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สถานศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้และปลูกฝังแนวทางการจัดการความขัดแย้งโดยแนวทางสันติวิธีเพิ่มขึ้น มีการจัดการเรียนการสอน / กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง และมีมาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียนในสถานศึกษาที่มีคดีทะเลาะวิวาทลดลง เป็นต้น จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมก้าวร้าวทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อหนทางการไปสู่ความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยการบูรณาการชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดสระบุรี ปีการศึกษา 2564

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม และกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - experimental Research Design) โดยศึกษาจากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ส่วนกลุ่มควบคุมใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดสระบุรี ที่มาจากรอบครัวเลี้ยงเดี่ยว ปีการศึกษา 2564 จำนวน 80 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง: คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดสระบุรี ที่มาจากรอบครัวเลี้ยงเดี่ยว ที่มีคะแนนจากการทำแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป แล้วสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 45 คน จากนั้นสุ่มอย่างง่ายแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 10 คน กลุ่มควบคุม จำนวน 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว และชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว มีรายละเอียดดังนี้

2.1 แบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านการลดพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งนำแนวคิดมาจากทฤษฎีสัญชาตญาณที่เกี่ยวกับความก้าวร้าว (Instinct Theories of Aggression) ของฟรอยด์ (Freud, 1973) ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ความก้าวร้าวทางกาย 2) ความก้าวร้าวทางวาจา 3) ความก้าวร้าวทางสื่อสังคม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งเป็นแบบวัดแบบประเมินค่า 5 ระดับ ตามแบบของ Likert ที่มี

องค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ คือ 1) ความก้าวร้าวทางกาย 2) ความก้าวร้าวทางวาจา 3) ความก้าวร้าวทางสื่อสังคม จำนวน 30 ข้อ นำแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพัฒนาความถูกต้องทั้งด้านโครงสร้างตามเนื้อหา วิธีการสร้าง และความสอดคล้อง นำแบบวัดความรับผิดชอบที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence หรือ IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาที่ต้องการวัดสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการของตัวแปร ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 -1.00 จากนั้นนำแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำนวน 30 คน ที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนจากโรงเรียนอื่น ๆ ที่มาเข้าร่วมกิจกรรม จากนั้นนำไปหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ด้วยวิธีการหาค่าความสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected Item Total Correlation) และความเที่ยง (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลปรากฏว่า ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.12-0.65 มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับ 0.82 จัดพิมพ์แบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับแล้วไปใช้ในงานวิจัย

2.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จากการศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และมีประสิทธิภาพ สร้างชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวให้สอดคล้องกับค่านิยมและวัตถุประสงค์ จำนวน 10 กิจกรรม ได้แก่ 1) การปฐมนิเทศ 2) ความก้าวร้าวคืออะไรใครรู้บ้าง 3) ทุกปัญหามีทางแก้ 4) ภัยที่เกิดจากความก้าวร้าว 5) ตัวอย่างที่ดี มีค่ามากกว่าคำสอน 6) ลดพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย 7) การขว้างปาสิ่งของ การชกต่อย การผลักเพื่อน 8) พฤติกรรมก้าวร้าวทางสื่อสังคม พุดจาหายาบคายขณะเล่นเกมออนไลน์ 9) การปฏิบัติตามกฎ กติกา และระเบียบของโรงเรียน ซีนชมคนดี และ 10) ปัจฉิมนิเทศ นำชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาความถูกต้องทั้งด้านโครงสร้างตามเนื้อหา วิธีการสร้างและความสอดคล้อง จากนั้นนำชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว ที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน นำชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวที่ผ่านการตรวจสอบและอนุญาตจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความสอดคล้อง และความเหมาะสมระหว่างเนื้อหา วัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการ เวลา สื่ออุปกรณ์ และการประเมินผล ได้ผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.23 - 5.00) นำชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวที่ผ่านการปรับปรุงตามคำชี้แนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนจากโรงเรียนอื่นๆ ที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมและนำมาปรับปรุงแผนการจัด

กิจกรรมแนะแนวให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อนำไปใช้จริง ผลปรากฏว่า เวลาในการจัดกิจกรรมน้อยไป จึงมีการเปลี่ยนเป็นกิจกรรมละ 50 นาที จัดพิมพ์ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว เพื่อนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการดำเนินการวิจัยโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแห่งหนึ่งในจังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ทำหนังสือขออนุญาตดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมอบกับผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแห่งหนึ่งในจังหวัดสระบุรี

3.2 นำแบบสอบถามพฤติกรรมก้าวร้าวไปให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างวัดพฤติกรรมก้าวร้าวคะแนนที่ได้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

3.3 นำชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มทดลอง จำนวน 10 กิจกรรม เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ทั้งหมด 10 กิจกรรม ส่วนกลุ่มควบคุมได้ทำการสอนแบบปกติ

3.4 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองของทั้งสองกลุ่ม ให้นักเรียน ทั้งสองกลุ่ม ทำแบบวัดพฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน 30 ข้อ อีกครั้ง

3.5 นำคะแนนก่อนและหลังการทดลองมาทำการวิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการทดสอบสมมติฐานการวิจัยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป นักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการทดสอบลำดับที่โดยเครื่องหมายของ วิลค็อกซัน (Wilcoxon-signed rank test) และก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการใชสถิติทดสอบ แมน-วิทนี ยู (The Mann-Whitney U test)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยการทดสอบลำดับที่โดยเครื่องหมายของ วิลค็อกซัน (Wilcoxon-signed rank test) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

กลุ่มทดลอง	n	M	SD	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
ก่อน	10	110	14.31	0	7
หลัง	10	81.60	12.16	8	10

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม คะแนนเฉลี่ยก่อน 110 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.31 ค่าต่ำสุด 0 ค่าสูงสุด 7 และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม คะแนนเฉลี่ยก่อน 81.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.16 ค่าต่ำสุด 8 ค่าสูงสุด 10 สรุปได้ว่านักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยมลดลง

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

กลุ่มทดลอง	n	M	ร้อยละ	Negative Differences	Positive Differences	z	Asymp.Sig. (2-tailed)
ก่อน	10	110	92.47	0	10	-2.729	0.000*
หลัง	10	81.60	67.57				

*p< .05

จากตารางที่ 2 พบว่าภายหลังการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีค่าร้อยละเท่ากับ 92.47 ค่า Mean เท่ากับ 110 และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ค่าร้อยละเท่ากับ 67.57 ค่า Mean เท่ากับ 81.60 จึงสรุปได้ว่านักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวหลังทดลองลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติโดยใช้สถิติทดสอบ แมน-วิทนี ยู (The Mann-Whitney U test) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ

กลุ่ม	n	ก่อน	หลัง	M	SD	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
ทดลอง	10	41.08	29.61	4.11	0.18	3.87	4.63
ควบคุม	10	41.03	32.97	4.10	0.24	3.62	4.50

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ กลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยก่อน 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.18

ค่าต่ำสุด 3.87 ค่าสูงสุด 4.63 และกลุ่มควบคุมหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม คะแนนเฉลี่ยก่อน 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.24 ค่าต่ำสุด 3.62 ค่าสูงสุด 4.50 สรุปได้ว่านักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยมลดลง

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยมและกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	Mean Rank	n	Mann-Whitney U	Asymp.Sig.(2-tailed)
กลุ่มทดลอง	4.50	10	2.42	.614
กลุ่มควบคุม	3.39	10		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า ภายหลังจากทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ได้ค่าเฉลี่ยอันดับ Mean Rank ไม่ต่างกัน นักเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 10 คน มีคะแนนก่อนการทดลอง 4.50 สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้ค่าเฉลี่ยอันดับ เท่ากับ 3.39 และมีค่าสถิติ Mann-Whitney U เท่ากับ 2.42 นำมาเปรียบเทียบกับระดับนัยสำคัญทางสถิติเพื่อสรุปผลการวิจัย จากการวิเคราะห์ พบว่าค่า Asymp. Sig. (2-tailed) เท่ากับ .614 ซึ่งมีค่ามากกว่า .05 จึงสรุปได้ว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความก้าวร้าวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ภายหลังจากการใช้การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยมจำนวน 10 กิจกรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วนำมาใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ดังจะเห็นได้ว่ามีคะแนนเฉลี่ยก่อน 110 และหลัง 81.60 ทำให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีพฤติกรรมความก้าวร้าวลดลง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนได้รู้ถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ได้เรียนรู้กิจกรรมต่าง ๆ ที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ความก้าวร้าวทางกาย องค์ประกอบที่ 2 ความก้าวร้าวทางวาจา และองค์ประกอบที่ 3 ความก้าวร้าวทางสื่อสังคม ซึ่งทั้ง 10 กิจกรรม มีขั้นตอนการทำกิจกรรมโดยเน้นกิจกรรมที่หลากหลาย และในชุดกิจกรรมยังมีกิจกรรมที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ใบบความรู้ เอกสารประกอบกิจกรรม และการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ เช่น นิทาน เกม ตัวอย่างคาราที่เคยมักมีพฤติกรรมเกรแต่ปัจจุบันโด่งดังจากรายการโทรทัศน์ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำ

กิจกรรม และบรรยากาศสนุกสนานไม่น่าเบื่อหน่าย นอกจากนี้ในชุดกิจกรรมยังได้นำเทคนิคการเสริมแรง โดยการกล่าวชมเชย การปรบมือ การให้ของรางวัลระหว่างดำเนินกิจกรรมด้วย เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของนักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยมที่เชื่อว่าการเสริมแรงจะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมซ้ำ และพฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่จะเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติ ซึ่งปริชา วิหคโต (2551) กล่าวถึงเงื่อนไขการเสริมแรง (Reinforce) ว่าเป็นพฤติกรรมใดที่ทำแล้วได้รับผลจากการกระทำหนึ่งแล้ว จากนั้นพฤติกรรมนั้นมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งหรือเกิดด้วยความถี่ที่สูงขึ้น เช่นเดียวกับ เจียรนัย ทรงชัยกุล (2533) ที่ได้กล่าวถึง เทคนิคการเสริมแรง (Reinforcement Technique) ว่าพฤติกรรมใดที่บุคคลกระทำแล้วส่งผลให้เขาได้รับความพึงพอใจ บุคคลมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ด้วยเหตุนี้การให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมจึงนำเทคนิคการเสริมแรงมาใช้เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้รับคำปรึกษามีกำลังใจ และมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นที่จะกระทำพฤติกรรมซ้ำอีก ดังนั้นถ้าหากต้องการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนลง ก็ควรให้นักเรียนได้รับผลที่เป็นที่พึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยใช้วิธีการเสริมแรง เช่น การชมเชย หรือการให้รางวัล สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณรา พงษ์สิน (2550) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามหลักการของทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ภายหลังจากทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามหลักการของทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี วิสุตราศัย (2547) ที่ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมอย่างเหมาะสมในระยะเวลาหลังการทดลองสูงกว่าระยะเวลาก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ภายหลังจากทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับกิจกรรมแนะแนวปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม จำนวน 10 กิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ จำนวน 10 กิจกรรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม มีความก้าวร้าวลดลงกว่ากลุ่มควบคุมดังจะเป็นได้ว่ามีค่าเฉลี่ยก่อนการทดลอง 41.08 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 41.03 ที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยม เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้เทคนิคการเสริมให้เกิดแรงจูงใจ โดยระหว่างการเรียนนั้นนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ใช้แนวคิดจากทฤษฎีพฤติกรรมนิยมมาประสมประสานกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ และการเรียนรู้

ด้วยกระบวนการกลุ่ม ซึ่งการเรียนรู้เชิงประสบการณ์นี้มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมประกอบด้วยวงจรการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน (four phases of learning cycle/ERGA) ประกอบด้วย ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Generalizing) ขั้นสะท้อนกลับการเรียนรู้ (Reflecting) ขั้นสรุปสาระสู่ชีวิต (Generalizing) ขั้นคิดและนำไปปฏิบัติ (Applying) ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นการเสริมสร้างการเรียนรู้เชิงประสบการณ์และมุ่งส่งเสริมให้สมาชิกกลุ่มได้นำประสบการณ์ตรงที่ได้รับร่วมกันไปปฏิบัติในชีวิตจริง (Kottman Ashby & Degraaf, 2001:4 อ้างถึงใน สมร ทองดี และปราณี รามสูต 2545) และจากการสังเกตนักเรียนกลุ่มทดลองภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม พบว่ามีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของนเรนทร์ฤทธิ์ นันทะสิทธิ์ (2562) ที่ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวร่วมกับการฝึกสติเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ต่อตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวร่วมกับการฝึกสติเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ต่อตนเอง ในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการตระหนักรู้ต่อตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับกิจกรรมแนะแนวปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และยังสอดคล้องกับนารินทร์ จัดสวย (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเอื้อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่เกาะวิทยา จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเอื้อสังคมมีพฤติกรรมเอื้อสังคมสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีประสิทธิภาพที่ช่วยพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้สนใจที่จะนำชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวไปประยุกต์ใช้ ควรศึกษารายละเอียดของขั้นตอนและฝึกการใช้สื่อต่าง ๆ และหาสื่อที่เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน เพื่อนำไปปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน

1.2 การดำเนินกิจกรรมแนะแนวแต่ละครั้งควรเน้นการจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ในลักษณะของเกม ดนตรี ทายปัญหา หรือนั่งสมาธิ ฯลฯ ก่อนเข้าสู่กิจกรรมแนะแนว เพื่อดึงความสนใจและเตรียมความพร้อมที่จะร่วมกิจกรรมของนักเรียนได้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการติดตามผลของพฤติกรรมในระยะยาว ถึงการคงอยู่ของการลดพฤติกรรมก้าวร้าว โดยการวัดซ้ำในรูปแบบของระยะติดตามผล

2.2 ควรทำการศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนมัธยมตอนต้น (ม.1-ม.3) ทุกระดับชั้น เนื่องจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นวัยที่เหมาะสมในการปรับลดพฤติกรรมก้าวร้าว เพื่อให้นักเรียนเติบโตเป็นคนดีของสังคมต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาถึงรูปแบบการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในลักษณะอื่น เช่น การใช้โปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม แบบรายบุคคล หรือการใช้ชุดฝึกอบรมทางจิตวิทยา เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

จตุพร เพ็งชัย. (2534). **เอกสารประกอบการสอนสุขภาพจิต.** กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พิสมัย พงศาธีรัตน์. (2540). **จิตวิทยาร่วมสมัย.** พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปรีชา วิหคโต. (2551). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม ประมวลสาระชุด**

วิชาแนวคิดทางการแนะแนวและทฤษฎีการปรึกษาเชิงจิตวิทยา หน่วยที่ 11. นนทบุรี:

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เจียรนัย ทรงชัยกุล. (2533). **จิตวิทยาพื้นฐานเรื่องการแนะแนว เอกสารการสอนชุดวิชาจิตวิทยาพื้นฐาน**

เรื่องการแนะแนว หน่วยที่ 9. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.

ชาลินี สุริยนเปล่งแสง. (2547). **ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมและลักษณะการเป็นพ่อแม่**

ของพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีบุตรปฐมวัยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.

กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรรณรา พงษ์สิน. (2550). **ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามหลักการของทฤษฎีพฤติกรรมนิยม**

ที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบักตอง จังหวัด

ศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

มยุรี วิสุตราศัย. (2547). **ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียน**

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมร ทองดี และปราณี รามสูต. (2545). **แนวคิดในการพัฒนากิจกรรมแนะแนว ประมวลสาระชุด**

วิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว หน่วยที่ 9. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นเรนทร์ฤทธิ์ นันทะสิทธิ์. (2562). **ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวร่วมกับการฝึกสติเพื่อพัฒนาการ**

ตระหนักรู้ต่อตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์

จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นาริรัตน์ จัดสวย. (2561). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเอื้อสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่เกาะวิทยา จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

Freud, Sigmund. (1973). **Abstract of Standard Edition of the Complete Psychological Work of Sigmund Freud.** New York: International Universities.